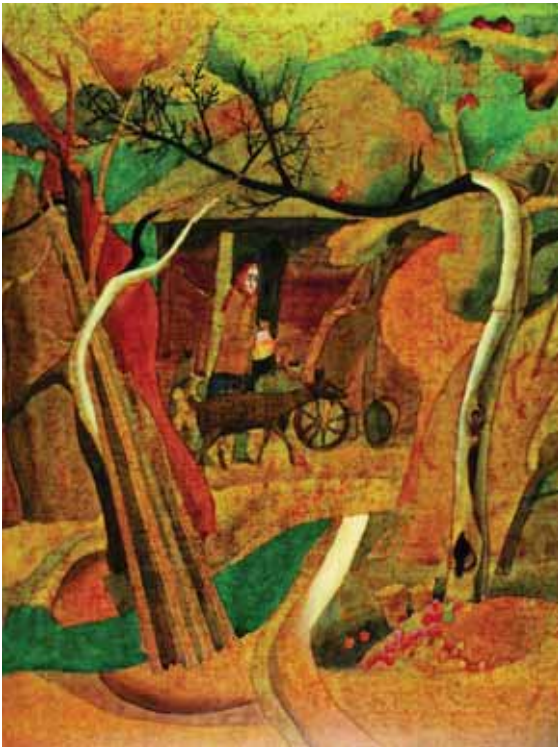

ОСТАФІЙЧУК Іван Васильович

Випускник факультету
декоративно-прикладного мистецтва (1966 р.)

Лауреат Національної премії ім. Т. Г. Шевченка.
Член Національної спілки художників України

- ◀ Жінка з козою. Папір, комбінована техніка, 54x42. 1982
- ▲ Гуцулка. Картон, олія, 66x45,7. 1984
- ▶ Ой, зійди, зійди, ясен місяцю. Папір, акварель, 56x76. 2004
- ▶ Кожному своє. Папір, туш, перо, пензель, 55x65,5. 1974–1977

Народився 28 липня 1940 р. у с. Тростянець на Івано-Франківщині у селянській родині. У 1957–1960 рр. навчався у Вишницькому училищі прикладного мистецтва, в 1960–1966 рр. — у ЛДППДМ на відділі текстилю. Навчався фаху в К. Звіринського та Р. Сельського, а згодом консультувався з ними із творчих питань.

З 1966 р. твори І. В. Остафійчука експонуються на виставках в Україні та за кордоном — у Франції, Німеччині, Бельгії, Італії (всього понад 70 групових та 40 персональних виставок).

Був відзначений кількома нагородами, серед яких — золота медаль ІХ Бієнале графічного мистецтва у м. Брно (1980).

Від звання «Заслужений художник України» відмовився.

У 1987 р. емігрував до Хорватії, а 1988 р. — до Канади. Важливими у творчій біографії митця були персональні виставки в Едмонтоні, Оттаві, Монреалі, Торонто, Клівленді, Рочестері, Лос-Анджелесі, Чикаго, Нью-Йорку, Детройті.

З 1992 р. живе і працює у Львові.

І. Остафійчук вважає, що Академія допомогла йому знайти власний творчий шлях. Роки навчання запам'яталися назавжди. Навчаючись на останньому курсі, Іван

Васильович очолював студентське наукове товариство, що давало можливість бувати у наукових закладах та відвідувати музеї інших республік. У студентські роки за зв'язки із львівськими дисидентами перебував під слідством КДБ.

Іван Остафійчук належить до тих митців, чия творчість є явищем глибинним, своєрідним і цільним у своїй змінності та самобутньому розвитку. Його картини наповнюються тонким психологізмом, духовною наснаженістю, образною довершеністю.

Художник працює у жанрах живопису та графіки (літографія, офорт, ліногравюра, монотипія, акварель).

У живописних полотнах митець реалізовує прагнення звернутися до питань буття. Він шукає образно-змістові форми, здатні висловити духовні устремління сучасника і водночас підтвердити його зв'язок із традиціями попередніх поколінь, минувшиною, з її атмосферою романтичного піднесення, особливою таїною.

За серії графічних і живописних циклів «Моя Україна», «Коло», «Камінь», «Час», «Париж», «Подорож до Батурина», «Бойківська сага» у 2007 р. був удостоєний Національної премії ім. Т. Г. Шевченка.

